

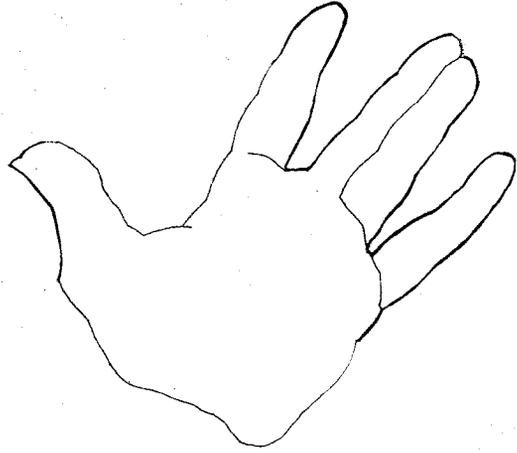
முகில்களின் மீது நெருப்பு

13188

650
முகில
SL/PR

சந்திரன்
ஓவியங்கள்

பிரதீபன்
ஒவியங்கள்

முகில்களின் மீது நெருப்பு

MUKILKALIN MEETHU NERUPPU

First edition

December 1987

Rs. 25

© Santhanam

Published by PONNI BOOKS

12, 1st Main Road

Nehru Nagar, Adyar

Madras - 20.

Editor and Designer :

Maris

Executive Designers :

Angelo Graphics

Photo Typeset :

Art Prints

Negatives :

Stato Process

Colour Scanning :

Print System

Printing :

Rasakili Printers

இந்த ஓவியங்களுக்கு இசைவான சில வரிகள்
ஈழத்துக்கவிதைகளிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக்
கவிஞர்களுக்கு நன்றி. இந்த புத்தகம்
வெளிவருவதில் தீவிர அக்கறை காட்டிய
சங்கர், மாதவன்,சுந்தர்,வேணு, வைகறை
ஆகியோருக்கு நன்றி.

சந்திரன் ஓவியங்கள்

இந்திரன்.

கலை பேசப்பட வேண்டும். ஓவியங்கள் விவாதிக்கப்பட வேண்டும். ஓவியர்கள் அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். இன்றைய சமூகத்தில் ஓவியர்களின் பாத்திரம் என்ன என்று புரிந்து கொள்ளப் படவேண்டும்.

இதற்கு, இன்றைக்கு நம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டு படைப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஓவியர்களையும், அவர்களது ஓவியங்களையும் பற்றிய நமது கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்வது அவசியம். கடந்த காலத்து மேதைகளைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவது என்பது நமது சமகாலத்து ஓவியர்களை ஒட்டு மொத்தமாக நிராகரித்து விடுவதாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்களை மென்மேலும் ஊக்கப்படுத்தி வார்த்தெடுக்கும் நமது கடமையிலிருந்தும் நம்மை விலக வைக்கும் அபாயமும் கொண்டது.

சொல்லப்போனால், ஓவியர்களை அவர்கள் தீட்டிய சித்தானுக்கு முன்னால் இழுத்து வந்து நிறுத்துவது என்பது இந்தியாவைப் பொறுத்த மட்டிலும் அண்மைக் கால நிகழ்வுதான். சித்தன்ன வாசல், அஜந்தா ஓவியங்களைத் தீட்டிய ஓவியர்களின் பெயர்கள் என்னவென்று யாருக்குத் தெரியும்? மகாபலிபுரத்து பாறைகளுக்கு உயிருட்டிய சிற்பிகள் தங்கள் பெயர்களை எங்கே பொறித்து வைத்தார்கள்?

கலை என்றைக்கு தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கே உரிய அகவுலகச் சித்தரிப்பாக மாறியதோ அன்றைக்கே ஓவியர்களும், சிற்பிகளும் தங்கள் முழுமுகவரியுடன் தங்கள் படைப்புகளில் வந்து உட்காரத் தொடங்கிவிட்டனர். ஒரு நாடகாசிரியன் ஒரு நாடகாசிரியனாகவே தனது நாடகத்தில் மேடையில் வந்து போகிறான். கலைஞனின் அடையாளம் அவனது படைப்பில் வெறும் கையெழுத்தாக மட்டும் அல்லாமல் அதன் கருப்பொருளாகவே வந்து அமர்ந்து விடுகிறது. பிக்காசோவின் ஆவிக்ஞன் நங்கையர் (Les Demoiselles d'Avignon) எனும் ஓவியத்தில் அவர் தீட்டியிருந்த சோக முகங்கள் அனைத்தும் அவரது முகச்சாயலையே கொண்டிருந்தன என்று குறிப்பிடுவார் சாண்டியாகோ ஆமோன் எனும் ஸ்பானிய கலை வரலாற்றாசிரியர்.

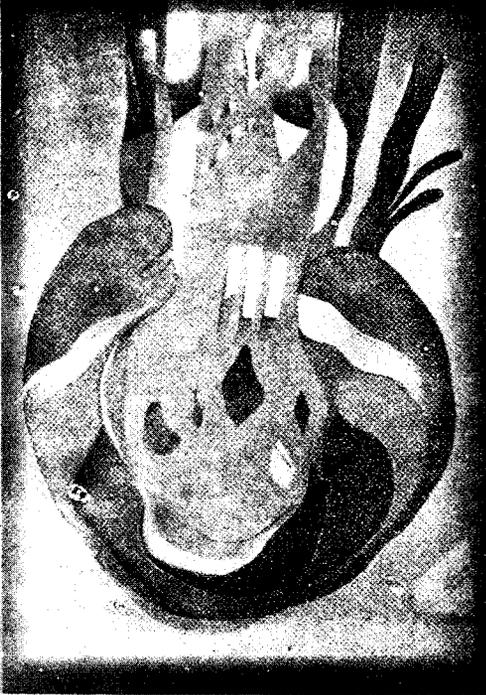

இந்த பின்னணியில், தமிழகத்து ஓவியர்களில் ஒருவரான வீ. சந்தானத்தின் ஓவியங்கள், சித்திரங்கள் ஆகியவை பற்றி பேசுவதும் ஒரு நுட்ப அனுபவம் ஆகும்.

கும்பகோணம், சென்னை ஓவியக் கல்லூரிகளில் பயின்று வெளிவந்த சந்தானம் தனது தொடக்கநாள் தொட்டு செய்து வந்த ஓவியங்களை பல சந்தர்ப்பங்களில் காண முடிந்தது.

பெரும்பான்மை இந்திய ஓவியர்கள் ஏதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் ஆட்பட்டிருக்கும் 'தாந்திரீகம்' எனும் ஓவியப் போக்கை தனது தொடக்கநாளில் இவரும் பயின்றிருக்கிறார் என்பதை அப்போது கண்டேன். இவரது இந்த கால கட்ட ஓவியங்களில் மேலை ஓவிய உலகில் ஆப்யூர்ட் (Op Art) என்று அழைக்கப்படும் ஓவியங்களில் காணப்படும் பளிச்சென்ற வண்ணங்களின் தன்மை காணப்பட்டது.

ஒரு காலகட்டத்தில், இந்திய ஓவியர்கள் தங்கள் ஓவியங்களை மேலைநாட்டு ஓவியங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி அவற்றிற்கு ஒரு இந்தியத்தனத்தைக் கொடுக்க விரும்பி, அதற்காக இந்திய மண்ணில் வேர்கொண்ட குறியீடுகளைத் தேடி அலைந்திருக்கிறார்கள். இந்து மதத்தின் ஒரு சிந்தனைப் பிரிவாகிய தாந்திரீகத்தின் (cult) குறியீடுகளைக் கண்டெடுத்து, அவற்றுல் தங்கள் கித்தான் களை நிரப்பி இருக்கிறார்கள். சந்தானமும், பங்களுரில் இருந்த 5 ஆண்டுகளில் இவர்களால் பாதிப்புக்குள்ளாகி தாந்திரீக ஓவியங்களைச் செய்து இருக்கிறார். இவரது இந்த ஓவியங்கள் வண்ணங்களைப் பயன்படுத்த இவருக்கு ஒரு பயிற்சிக் கூடமாக பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக சொல்வதற்கில்லை.

புதிய எல்லைகளை நோக்கி சதா விரிவடைந்து கொண்டே போகும் இன்றைய நவீன கலை எந்த ஒரு ஓவியரையும் ஒரு குறிப்பிட்ட போக்குக்குள்ளேயே முடங்கிப் போக அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு ஓவியரின் ஒரு தலைமுறைக்குள்ளேயே பல்வேறு ஓவியப் போக்குகளுக்குச் சாட்சி சொல்லும் ஒரு கால கட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதே நேரத்தில் நவீன கலையின் இந்த மாறும் தன்மைக்கு எதிராக, "நான் நீ இழுத்த இழுப்புக்கெல்லாம் வரமுடியாது போ", என்று மறுத்து போராடும் ஓவியர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய சமுதாய அடிப்படைகளே மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக்கிக் கொண்டு போகிறபோது அச்சமுதாயத்தில் வாழும் ஒரு கலைஞராகிய சந்தானத்-

தின் ஓவியங்கள் மட்டும் எப்படி மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகாமல் போகமுடியும்?

குறிப்பாக நாற்காலிகளை வைத்தே 'நாற்காலிகள் வரிசை' ஓவியங்கள் என்று பல ஓவியங்களை இவர் செய்து இருக்கிறார். இந்த ஓவியங்களில் நாற்காலிகள் பல்வேறு கோணங்களில் கை, கால்கள் சிதிலமடைந்து, மூளியாகிய நிலைகளில் காணப்படுகின்றன. சமதளத்தில் நிம்மதியுடன் அமர்ந்திருக்கும் நிலை பிறழ்ந்து காணப்படும் இந்நாற்காலிகள் ஏதோ ஒரு பதட்ட நிலையை காட்டுகின்றன. யார் மீதோ சினங் கொண்டவர்கள் தங்கள் சினத்தை இந்த நாற்காலிகளின் மீது காட்டி அவற்றை உடைத்துப் போட்டுவிட்ட உணர்வு நமக்குத் தோன்றுகிறது. இவை பற்றி, 'தேசாபிமானி' மலையாள நாளிதழில் சந்தானத்துடனான பேட்டிக் கட்டுரை ஒன்று கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறது: "தமிழகத்தில் ஒரு அரசு பங்களாவில் ஓவியர்களின் ஒரு முகாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. முகாம் அப்போது தான் துவங்கியிருப்பினும் அங்கு நடைபெற இருக்கும் இடைத்தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்காக வருகை தரும் அமைச்சரும், அவர் பரிவாரங்களும் தங்குவதற்காக பங்களாவை காலி செய்து கொடுக்குமாறு நிர்வாகிக்கப்பட்டனர். ஓவியர்களிடம் குறிப்பாக கயம், கலைஞர்களிடம் பொதுவாகவும் அதிகார வர்க்கம் மேற்கொண்ட அனுகுமுறை சந்தானத்தைச் சினம் கொள்ளச்செய்தது. அன்றுதான் அவர் தனது 'நாற்காலி வரிசை' ஓவியங்களின் முதல் ஓவியத்திற்கு உருக்கொடுத்தார்".

இப்போது நமக்கு இந்த ஓவியங்களின் பொருள் புரிகிறது. நாற்காலிகள் சிதைக்கப்பட்டதின் பின்னால் இருக்கும் சினம் தெரிகிறது.

இங்கே நமக்குள் ஒரு வினா எழுகிறது. இந்த ஓவியங்களைப் பற்றிய இந்த விளக்கங்களை அறிய முடியாதவர்கள் ஒரு சமுதாயக் கருத்தை இந்த ஓவியங்கள் சொல்கின்றன என்று புரிந்து கொள்ள முடியுமா? இந்த ஓவியங்களுக்கு உள்ளேயோ அல்லது தலைப்பென்ற முறையில் ஓவியங்களுக்கு வெளியேயோ இதற்கான குறிப்பு எதையும் ஓவியர் விட்டு வைக்கவில்லை. இதனால் இவர், இந்த ஓவியங்களுக்கு குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தை நம்மிடம் கூறினாலும், அதை அந்த குறிப்பிட்ட அர்த்த கூண்டுக்குள்ளேயே போட்டுவிட விரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்படி அவர் குறிப்பு எதையும் வைக்காதது இவ்வோவியங்களின் எண்ணவீட்டுச் சக்தியை

அதிகரிக்கிறது. பார்வையாளர்களின் அனுபவங்களின் ஆழ், அகலங்களுக்கேற்ப புதிய அர்த்தங்கள் சிந்திக்க கதவு திறந்து வைக்கிறது. "நாற்காலியை ஒரு உயிராகவும், மனித வடிவத்தின் ஒரு அடையாளமாகவும் நான் நினைத்தேன். அவற்றுடன் நான் அடிக்கடி உரையாடத் தொடங்கியதின் ஒரு வெளிப்பாடே இது" என்று கூறுகிறார் சந்தானம்.

இந்தியாவின் ஓவியக்கலையின் ஒரு பிரிவு, தூய கலைத்துவத்திலிருந்து விலகி, ஓவியத்தின் கருப்பொருளின் மீது அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. சொல்லப்படும் செய்தியின் மீது கொடுக்கப்படும் இந்த அதிகப்படியான அழுத்தம், கலை என்பது வெறும் தொழில் நேர்த்தி சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல என்றாக்கி விடுகிறது.

நமது இந்தியப் பண்பு கலையை வெறும் விளையாட்டாக கருத விடாமல் தடுக்கிறது. நாம், கலையின் மூலமாக சொல்லப்படும் செய்திக்கு கொடுக்கும் அதிகப்படியான அழுத்தம் சில நேரங்களில் கலையையே காயப்படுத்திவிடும் விபத்துக்களும் நேர்வது உண்டு. இந்தியத்தனமும், தமிழ் பண்பாட்டுப் பிடிப்பும் உடைய ஒரு ஓவியர் என்ற வகையில் சந்தானத்தின் எல்லா ஓவியங்களும், ஏதேனும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியே தீரவேண்டுமெனும் பிடிவாத குணம் கொண்டவை. பரோடா ஓவியக் கல்லூரியில் பணிபுரியும் விவான் சந்தரத்தின் பாதிப்பும் இவர் ஓவியங்களில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

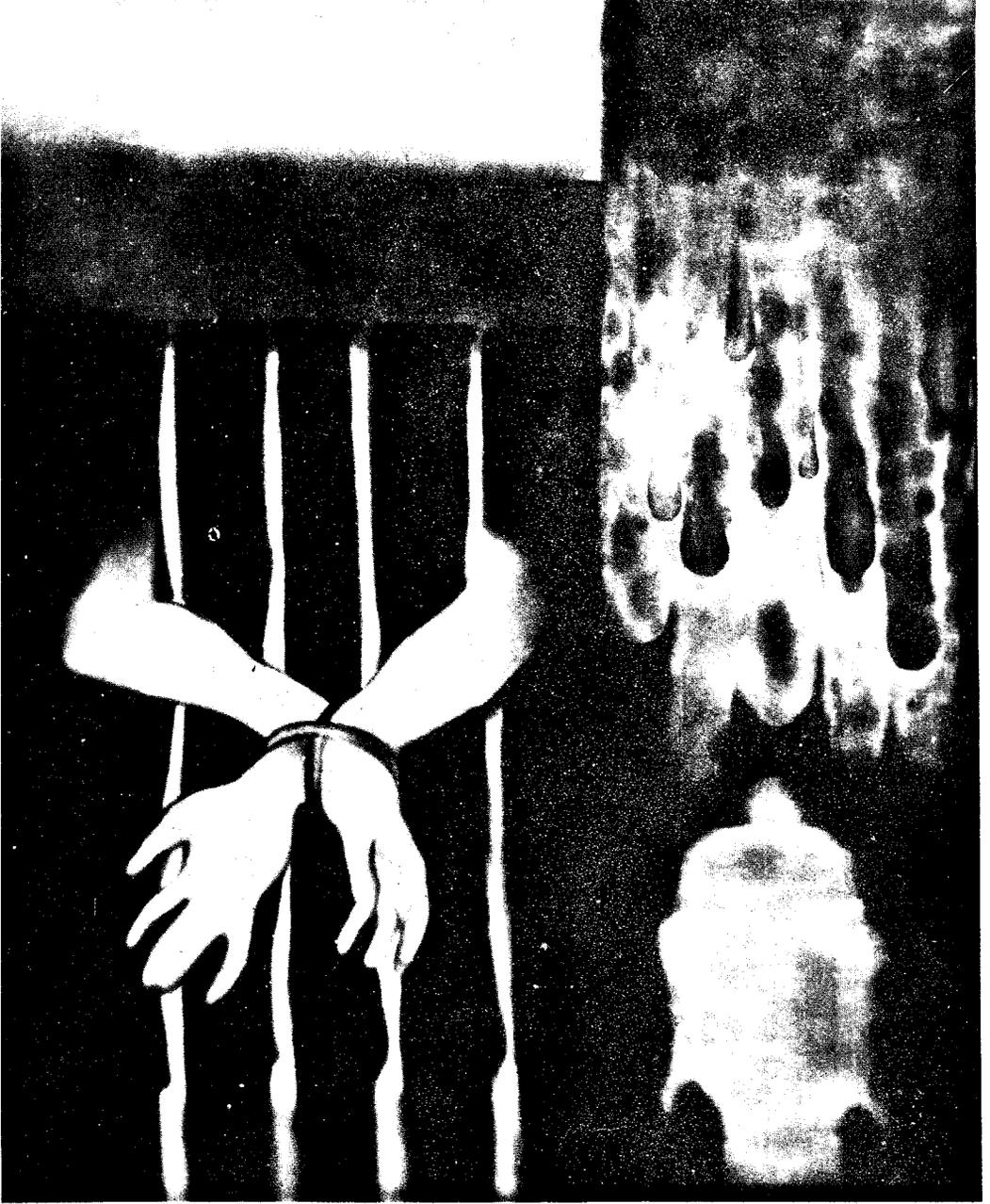
தன்னைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்பதில் உணர்வு பூர்வமான விழிப்புடன் இருப்பதின் ஒரு அறிகுறியாக இவரது இலங்கைத் தமிழர் இனப்படுகொலை ஓவியங்களைச் சொல்லலாம்.

இந்த வரிசையில் சில இந்தியன் மையைக் (Indian Ink) கொண்டு சித்திரங்களாக வரையப்பட்டவை. பிற ஓவியங்களில் தனது உணர்ச்சியைத் தெரிவிக்க வண்ணங்களின் துணையை நாடிய சந்தானம், இந்த படைப்புகளில் வண்ணங்களைத் துறந்திருக்கிறார்.

ஓவியத்தின் கருப்பொருளும், அதன் பின்னர் கனன்று கொண்டிருக்கும் உணர்வின் தன்மையுமே ஒரு படைப்பின் வண்ணங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. ஈழத்தில் தமிழன் — தமிழன் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் மனிதன் — படும் பித்தனையை உடனடியாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் எனும் இவரது வேகமும் கருப்பொரு

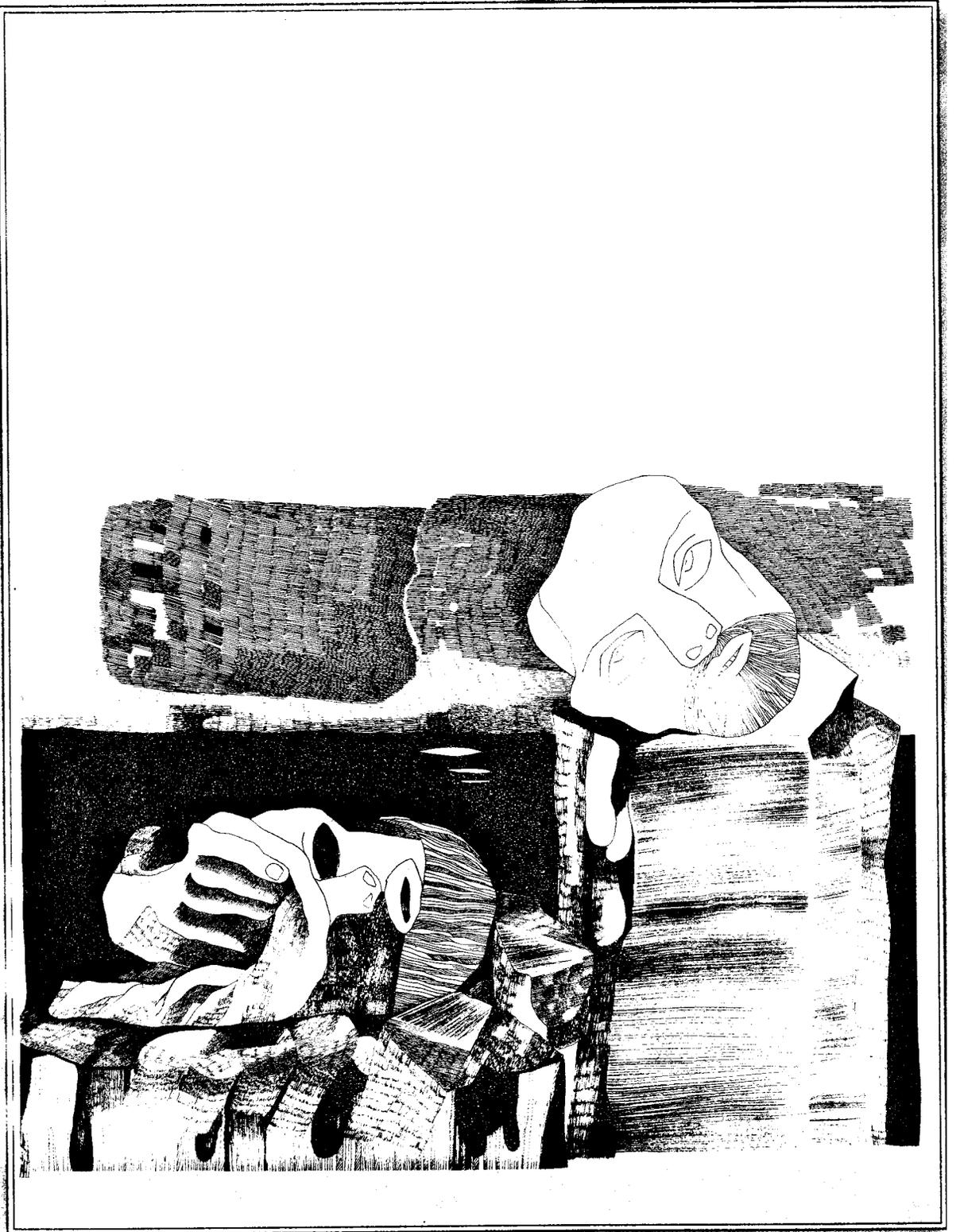

முதல்களின் மீது நெருப்பு
தன் சேதியை எழுதியாயிற்று.

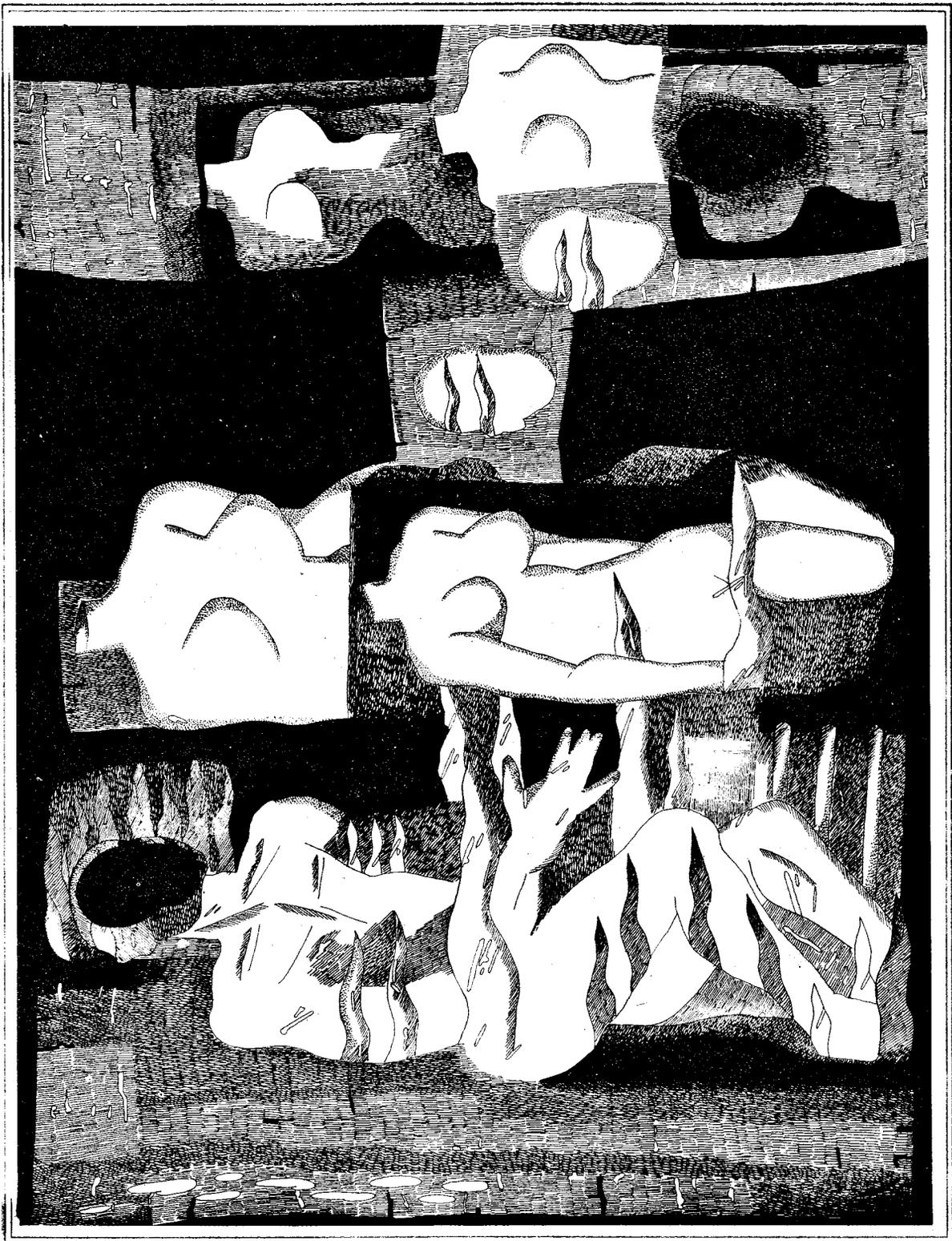

புத்தரின் மௌனம்.

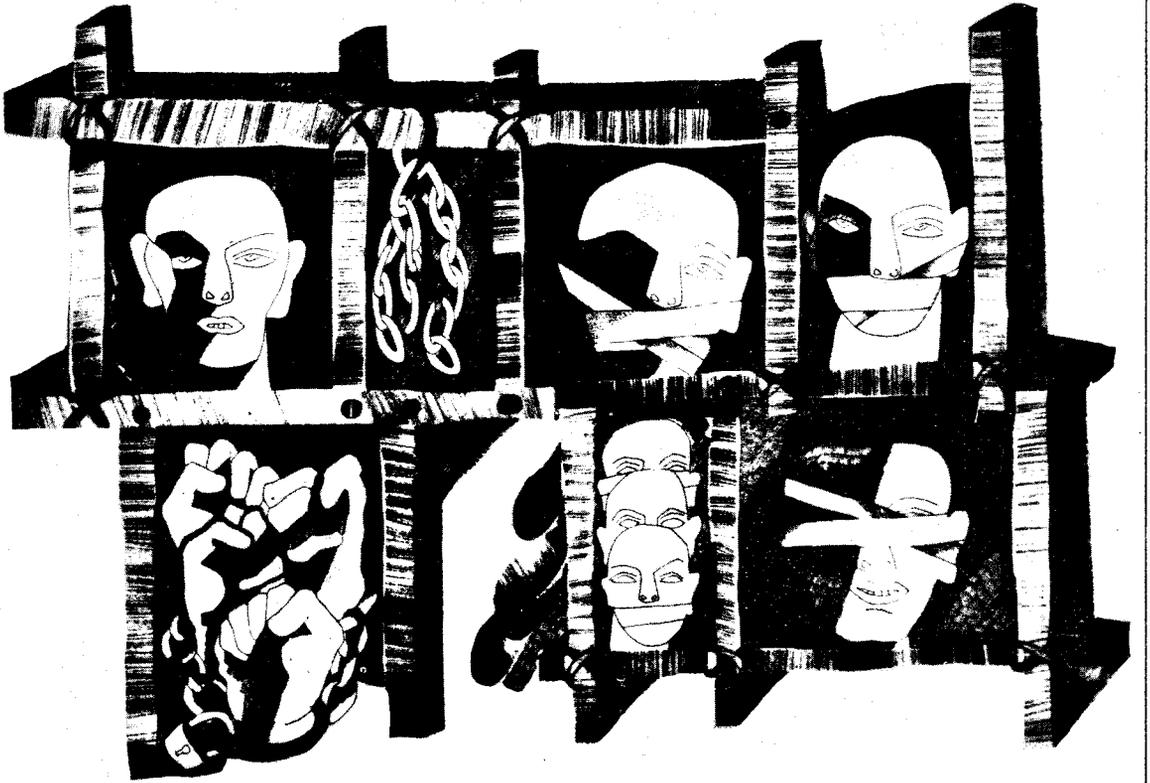
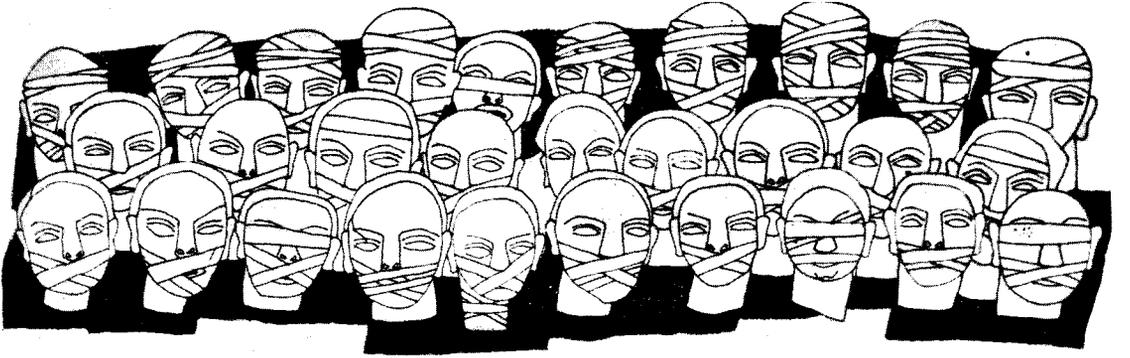
நானும் நீயும் மனிதர்களென்று
அவர்களுக்குத் தெரியாது

சூழவும் உடைபடும் கடைகளின் ஒலியும்
வெறிக் கூச்சலும் வேற்று மொழியும்
விண்ணுயர்ந்த தீச்சவாலையும்...

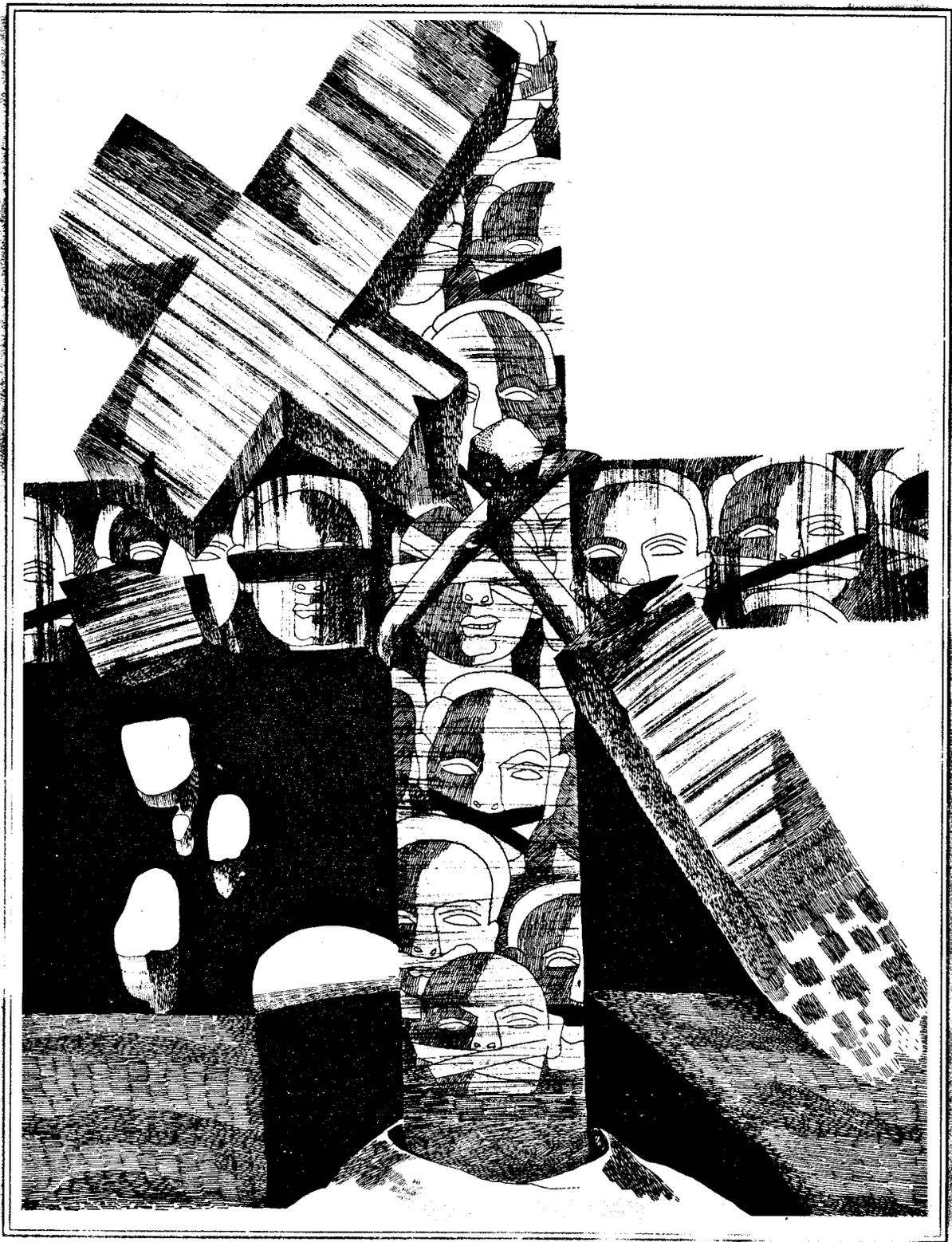
குருதியில் தோயும் நிகழ்வுகள்

வெட்டவெளி கூட சிறைதான் இங்கே
காற்றுக்கும் காவலுண்டு

இவர்கள் முகமிருந்தும் மறுக்கப்பட்டவர்கள்

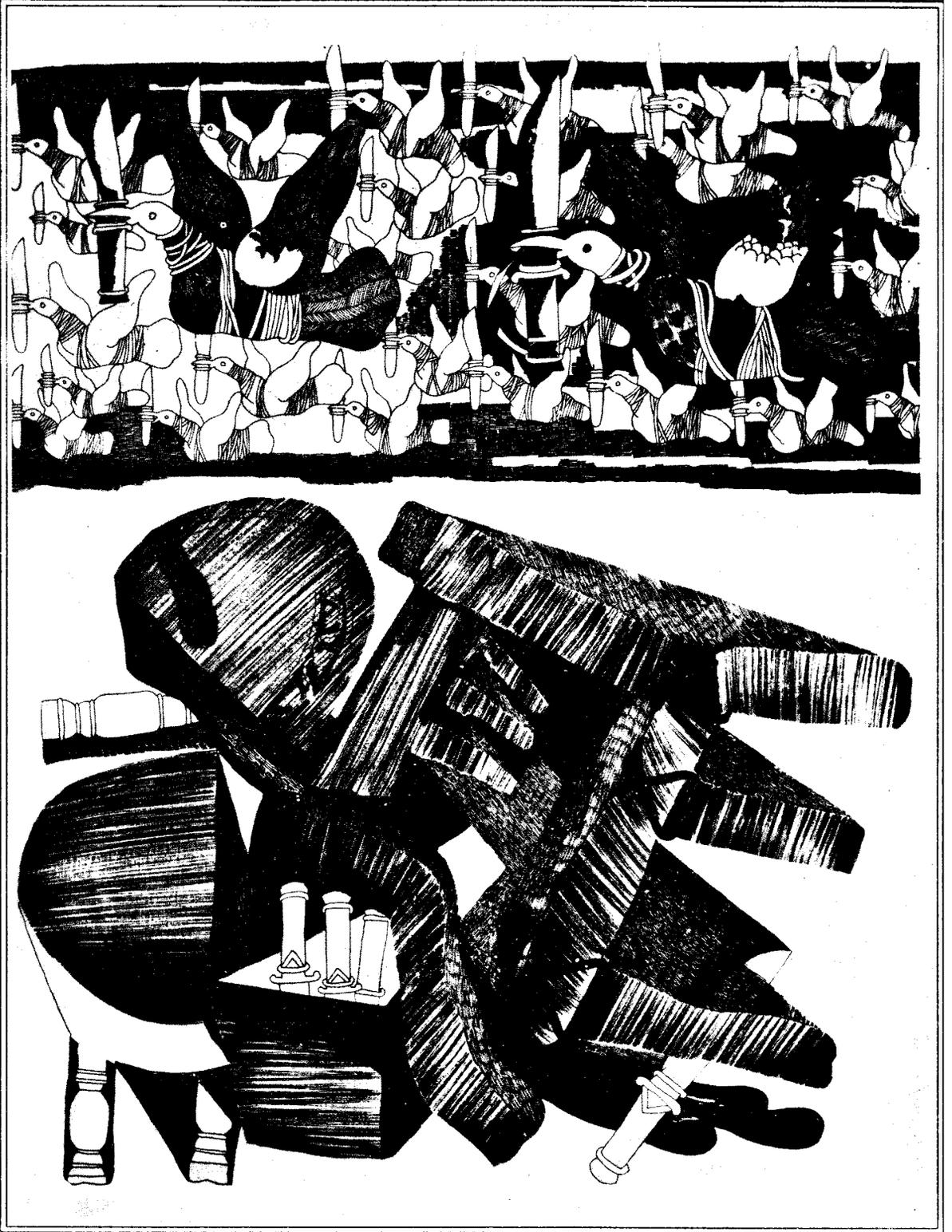
புழுதி பறந்த வீதிகள் எங்கும்
குருதி தோய்ந்து புலைமையின் சுவடுகள்

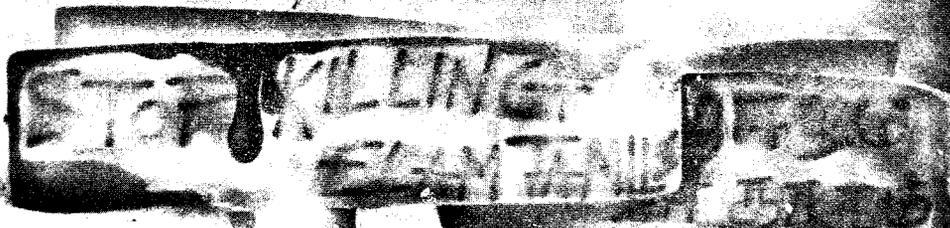
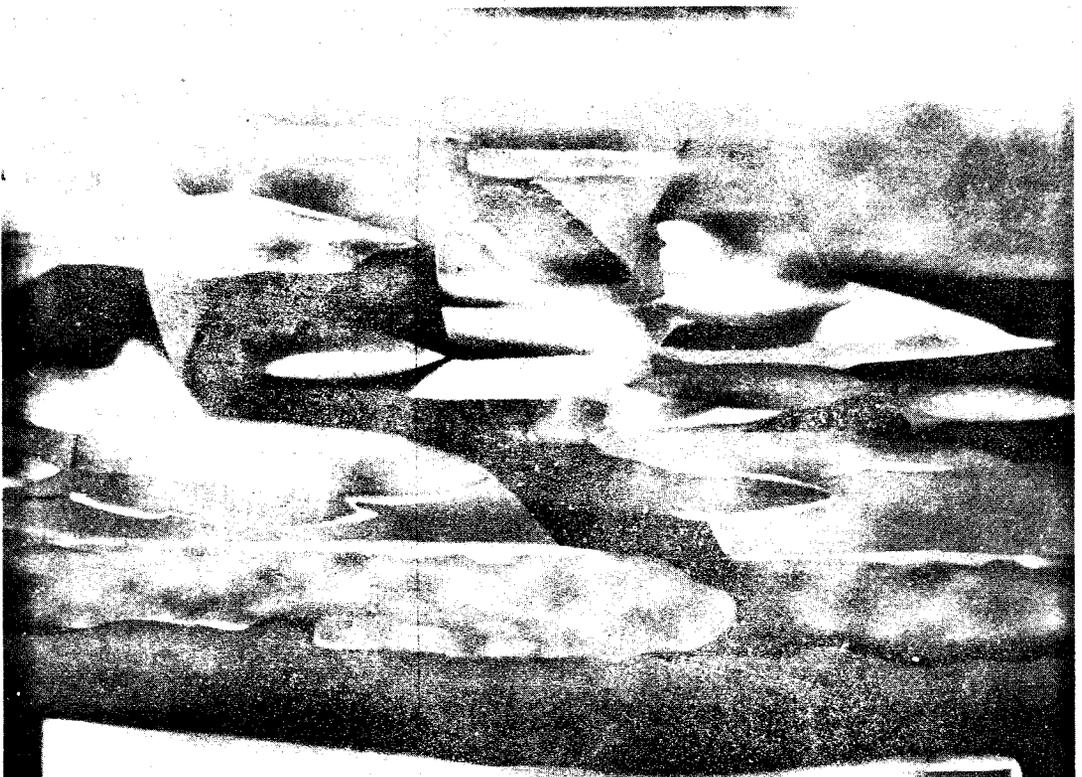
விழியின் மணிகளில் தீப்பொறி ஏந்தினேன்

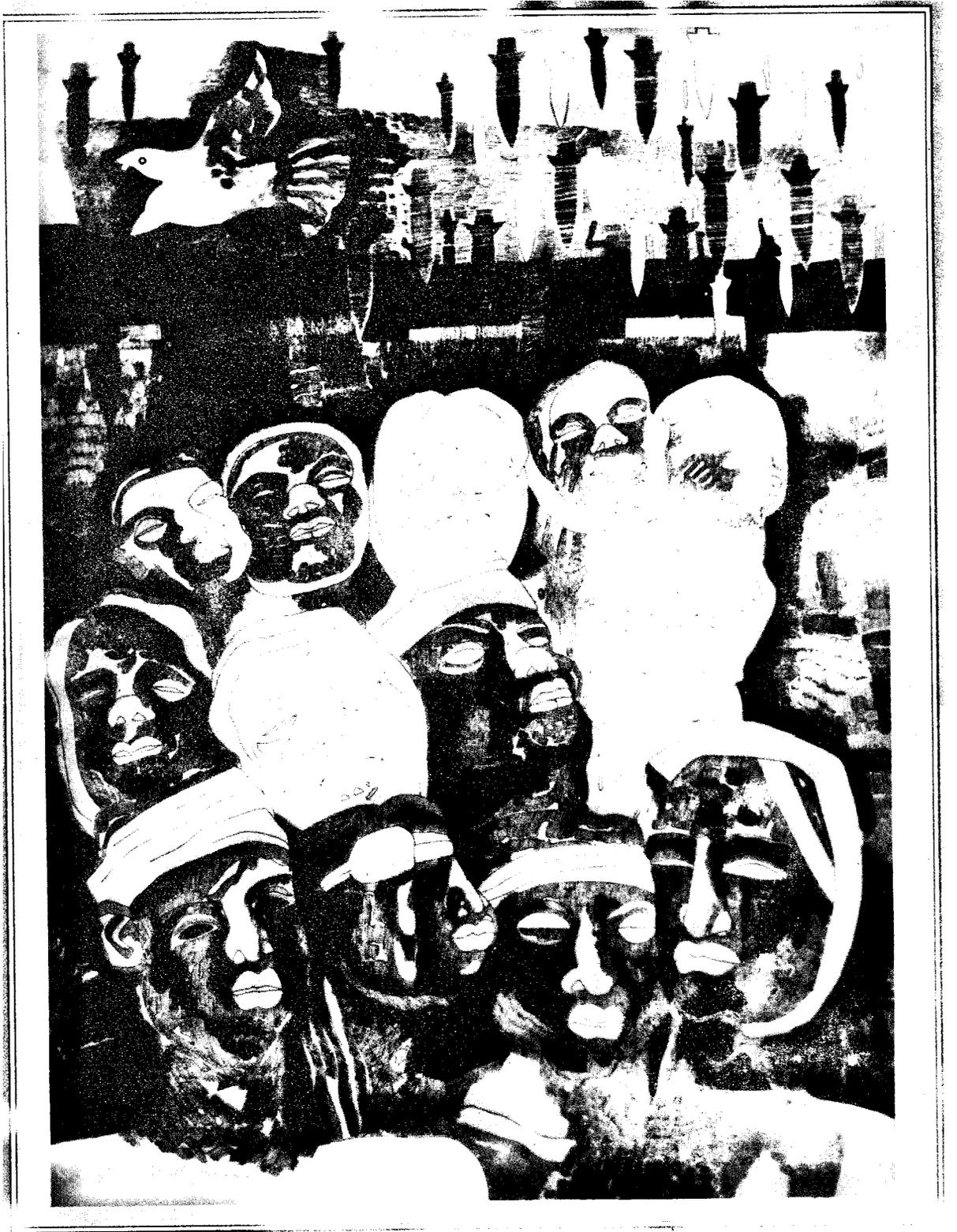

இனைய வயதில் உலகை வெறுத்தா
நிறங்களை உதிர்த்தன வண்ணத்துப்பூச்சிகள் ?

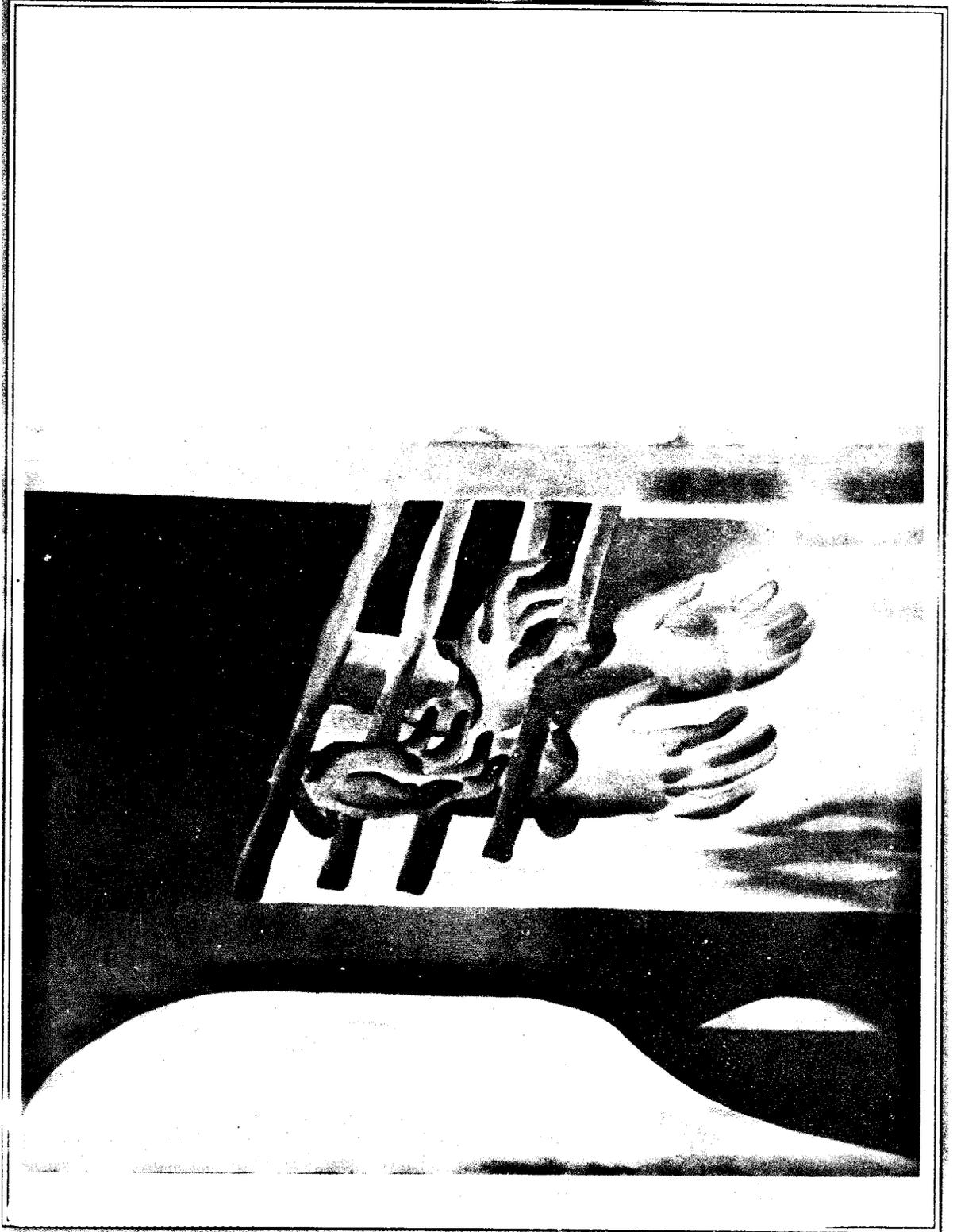
வட்டமேஜை

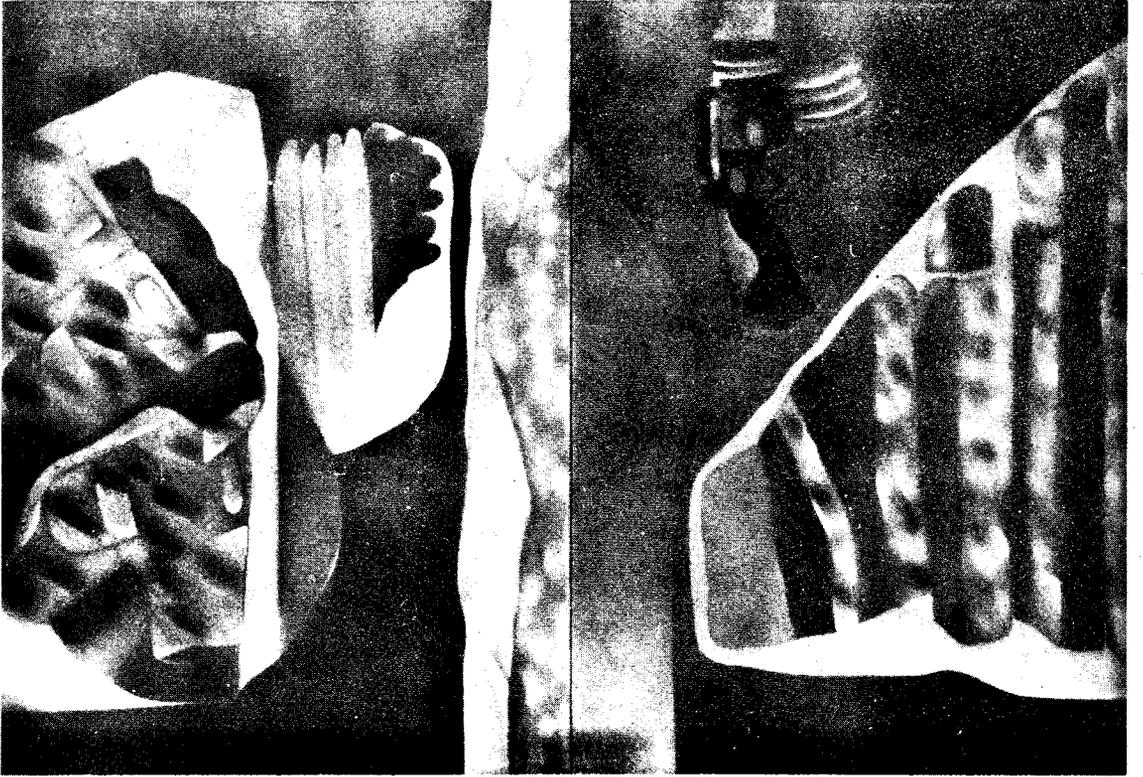

அக்னி தோய்த்து எழுதிய சொல்லாய்
எரியும் கடைகள் வீடுகள் மனிதர்

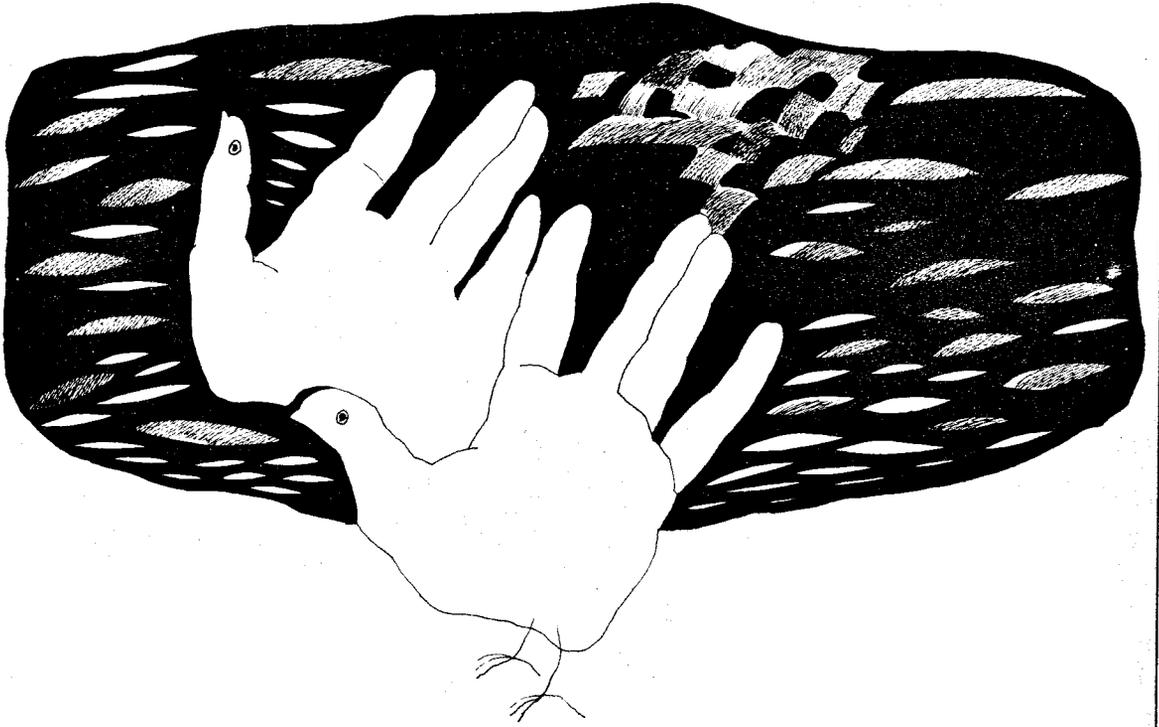
என் மௌனத்துட் புயலின் கனம்

இனியும் யார் காத்துள்ளனர்?
சாம்பல் பூத்த தெருக்களிலிருந்து எழுந்து எழுக.

அதிகாரத்தின் அடையாளங்கள்

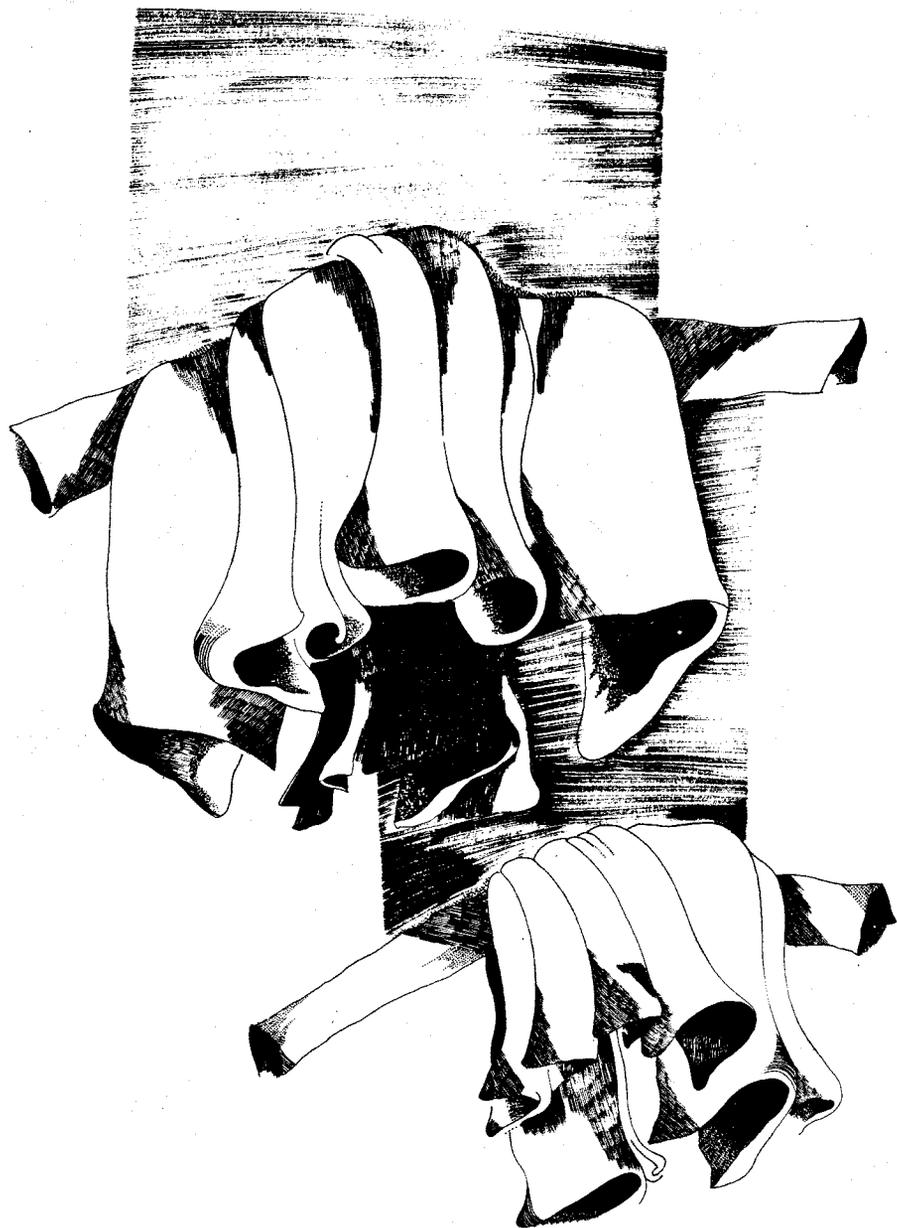

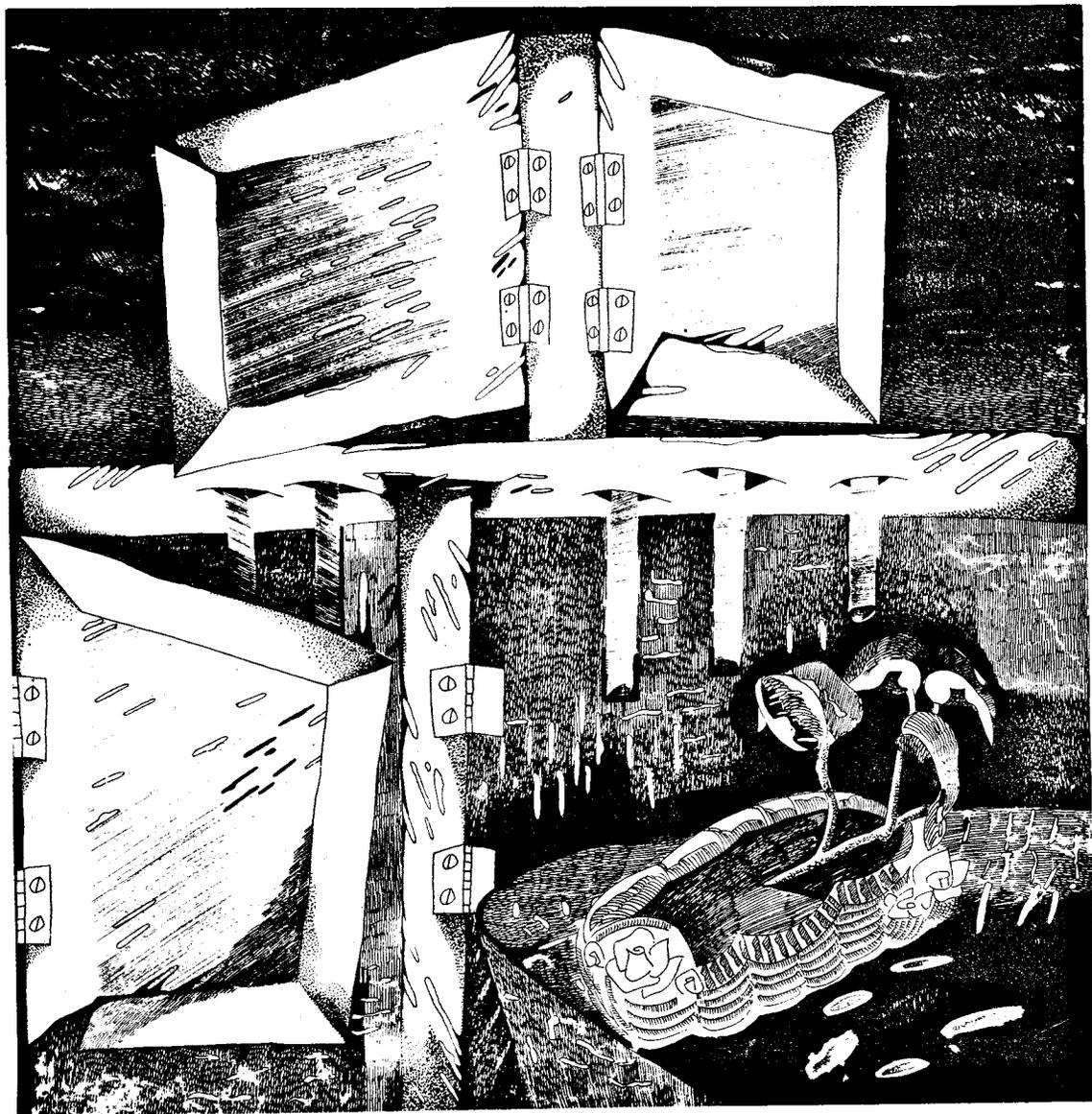

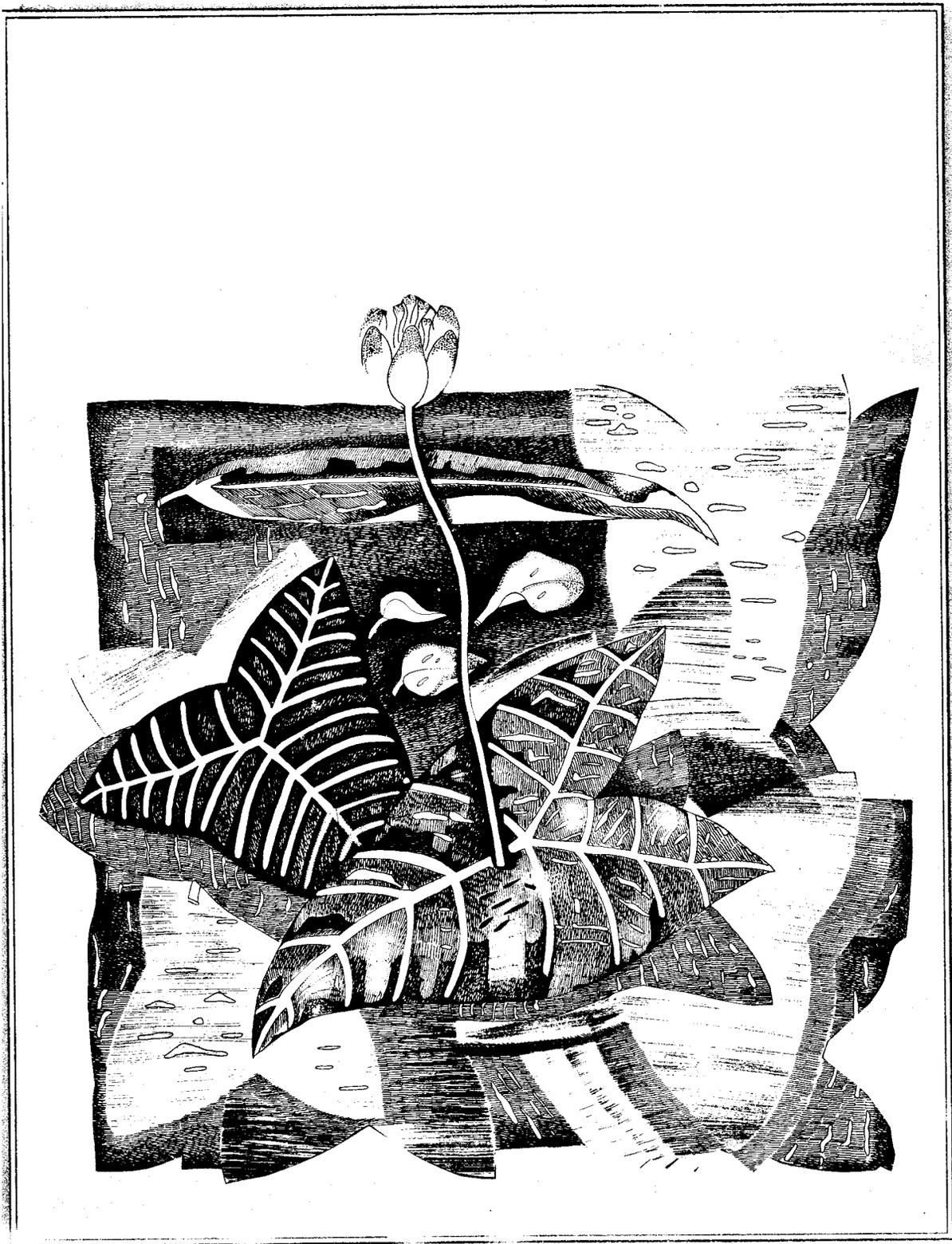
காற்றுவெளி

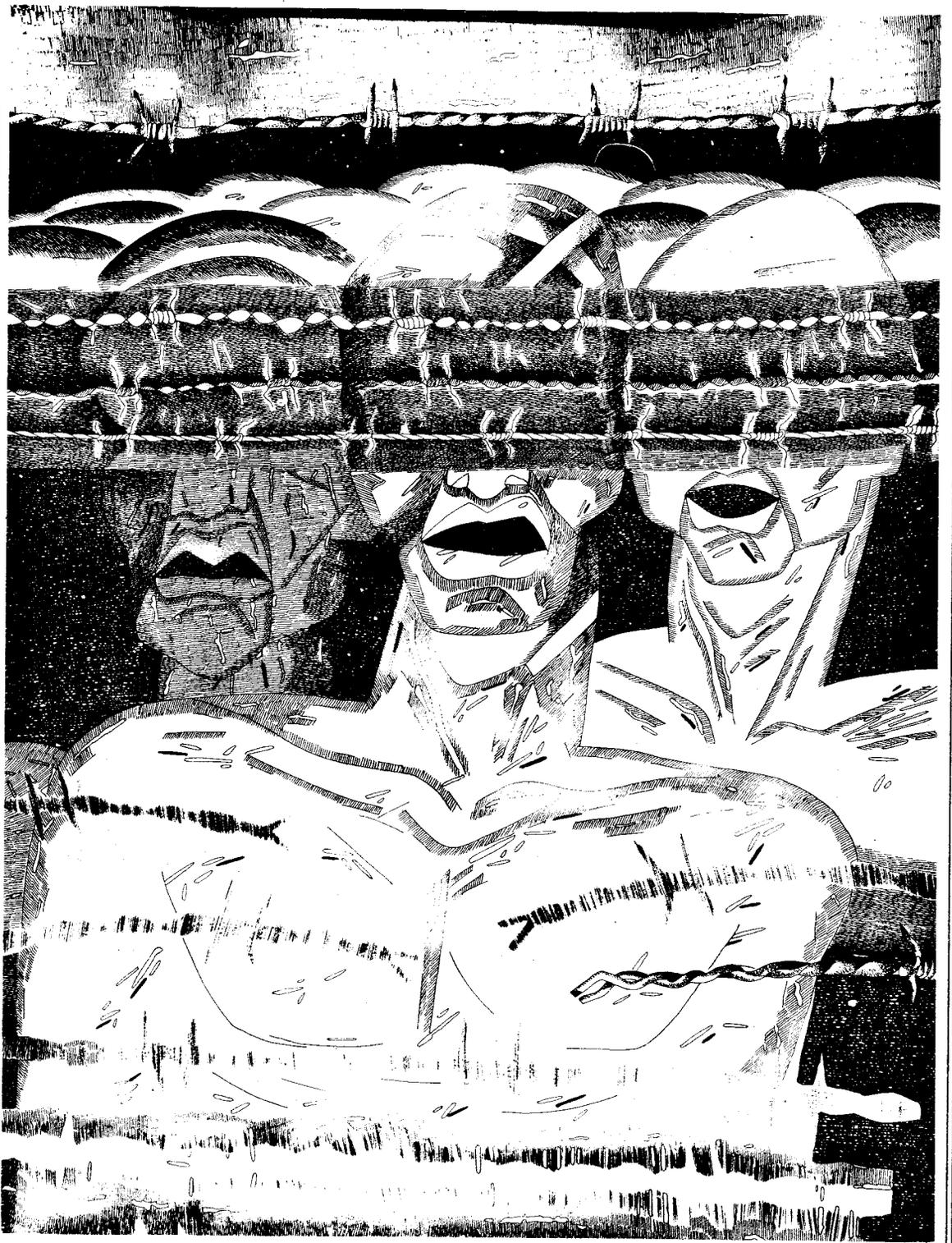

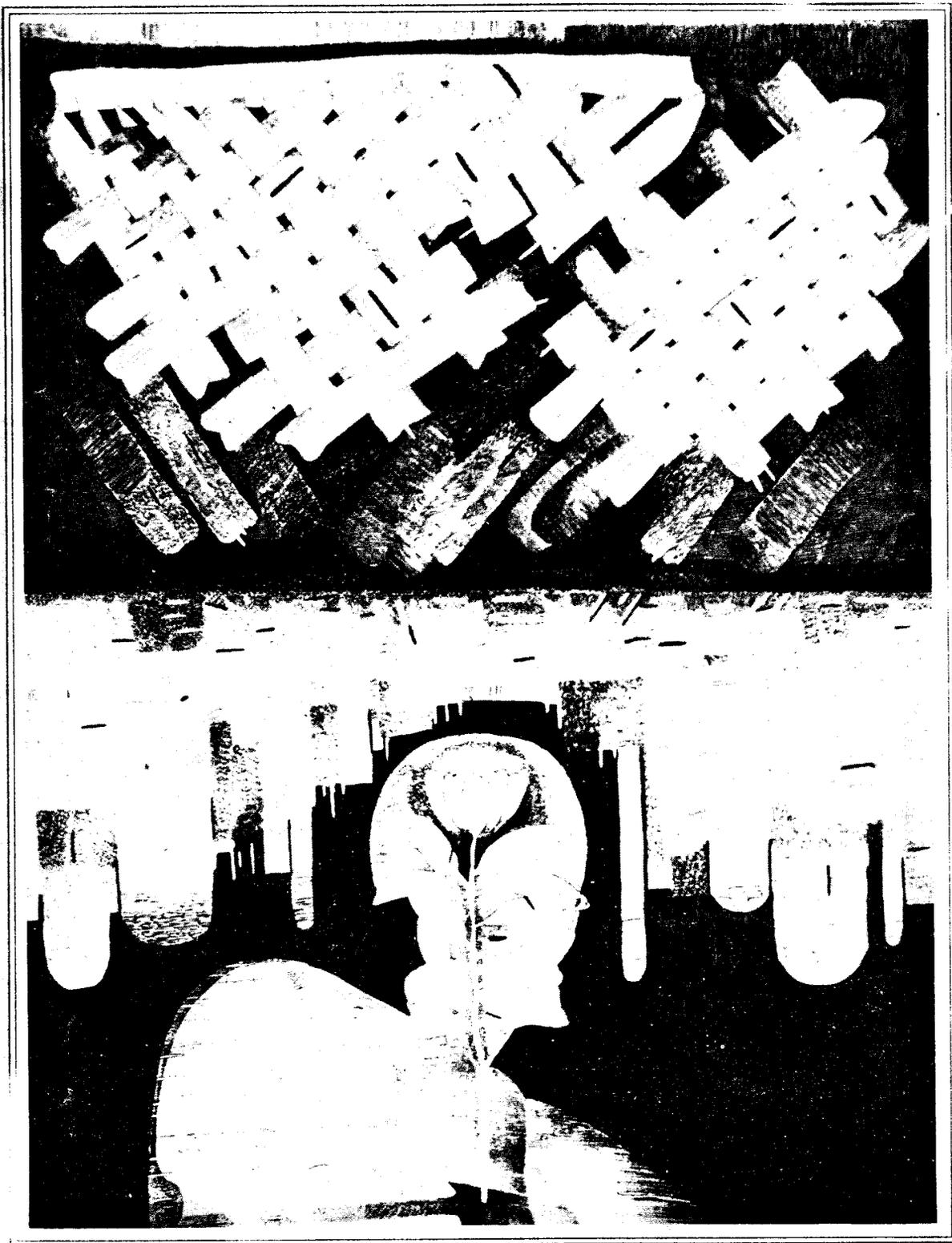

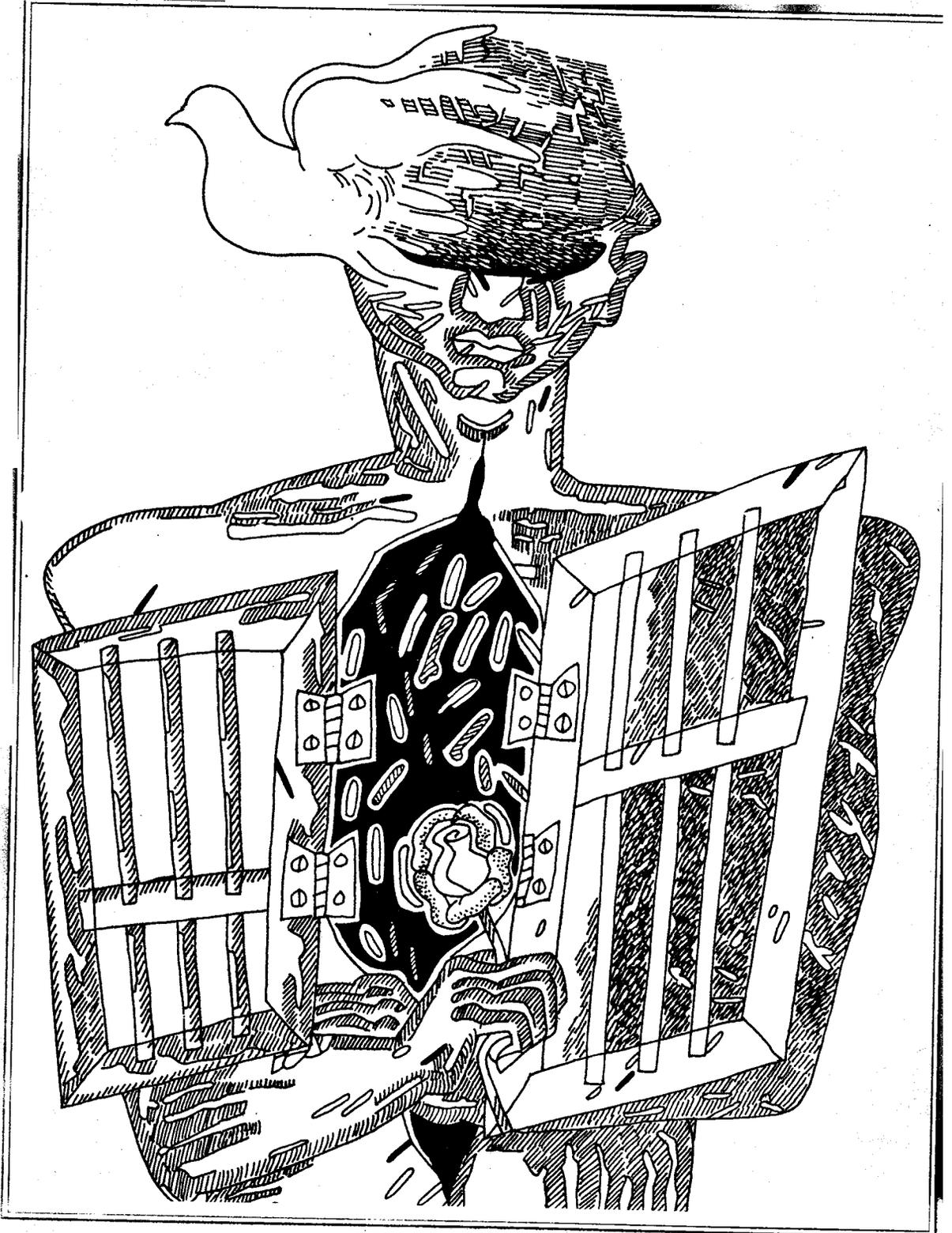

க

லை மிகவும் மலினப்பட்டும் வணிக மயமாக்கப்பட்டும் உள்ள நிலை தமிழக மெங்கும். இதற்கு எதிரான போக்குகள் இரண்டு. கலையின் சமூகப் பணியாற்றலை இடைவிடாத 'முற்போக்கு' முழக்கங்கள்; கலையின் அழகியல் அம்சத்துக்கு மட்டும் அழுத்தம் கொடுக்கும் ஒரு வித மேட்டுக்குடி (ELITIST) நோக்கு. கும்பல் கலையா? மேட்டுக் குடிக் கலையா? என்று பிரச்சனையை தவறாக எழுப்பாதல்.

உண்மையான தீர்வு உண்மையான அழகியல் மிக்க, சமூகப் பணியை மறவாத கலை. இதுவே மக்கள் கலை.

கலைகளின் உன்னதத்தன்மையை, அழகியல் அம்சத்தை உணராத வறட்டு, 'முற்போக்காளர்' களுக்கும் கலையின் சமூகப் பணியை உணராத அகவயக் கலைஞர்களுக்கும் விடை சொல்லும் வண்ணமாக இதோ சந்தானம் படைப்புகள்.

நவீன ஓவியம் தமிழகத்தில் முதன்முதலாக மக்களோடு இன்று உறவை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இப்போது கலைஞன் மட்டரக ரசிகத் தனத்தோடு 'சமரசம்' செய்து கொள்ள வேண்டிய தில்லை; ரசிகர்களும் கலைஞனின் உயரத்தை அடைய சிரமப்படவேண்டியதில்லை.

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள், தமிழக மக்களுக்குள்ள கடமைகள் இந்த நவீன ஓவியங்களின் மூலம் கூடுதலான அர்த்தம் பெறுகின்றன.

— எஸ்.வி. ராஜதுரை

1

838ல் தாய் நாட்டை விட்டுச் சென்ற தமிழர்கள் போலல்லாது தொன்று தொட்டே இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களை சிங்கள அரசு படுகொலை செய்ததைப் பொருது கலை வடிவாகிய இவ்வோவியங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புடையவை. இவ்வோவியங்களின் பின்னுள்ள துன்பத்தை நினைப்பதா அல்லது இவற்றின் சிறப்பை நினைப்பதா? கலைகள் உண்மை கூறுவன — இவ்வோவியங்களிலும்.

— ஞானக்கத்தன்

து

ப்பாக்கிகளுக்கு எழுது கோலும், தாரிகையும் பதில் சொல்லும் என்பதற்கு இந்த உணர்ச்சி மிகுந்த ஓவியங்களின் ஆத்மாக்கள் சாட்சி சொல்லுகின்றன. வீர விடுதலைக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தோரின் உணர்ச்சிகள் ஓவியம் ஒவ்வொன்றிலும் உதிரம் சொட்டச் சொட்டக் கொப்பளிக்கின்றன.

— த. ஜெயகாந்தன்.

The present collection of Santhanam's works, however, is in a different direction. It has political and sociological overtones, the symbol in this case having taken its birth at the time of the elections in Tamil Nadu. The unwanted effect of the campaign on the beautiful holiday resort of Kodaikanal left a deep impression on the artist. The drawings in pen and ink and paintings in subdued hues are the transformation of the memories connected with that havoc, the artist using the chair as the symbol to project his reaction.

In that sense the impact is surrealistic. But most of the drawings as also the paintings take the form of a dialogue with the chair and how it protects at being exploited as an object without a soul. For Santhanam recognises a soul in it, a soul which can register its own reaction at the way it is manhandled by the powers that be.

Chandrasekaran Bangalore

V. Santhanam's drawings show a very sincere artist, full of social concern, who tries to depict in his works his surroundings and his feelings about the people therein, by endowing growth and life to still objects.

All preconceived before he puts pen to paper, most of the drawings have a heavy outline, which are then filled in with lines and details. His larger areas of black, brushed in, are smooth and the proportion of dark is to light is always well-balanced and dramatic.

The 4 paintings are poetically surrealistic where tonal values are muted and have an admirable sense of unity. "The dream is the province of the poor", says Santhanam, therefore, in his oil canvasses anything is possible, even the chair dissolving into innocuousness.

The Times of Deccan

"I want to express the struggle that an artist must face to be recognised in today's society", says V. Santhanam, explaining a series of paintings that he has called "Stagnation" for his latest show at the Sarala Art Centre. Far from stagnating, the paintings reveal a definite growth and quite confidence that can be seen in the self-assured manner that the artist has tackled the canvas.

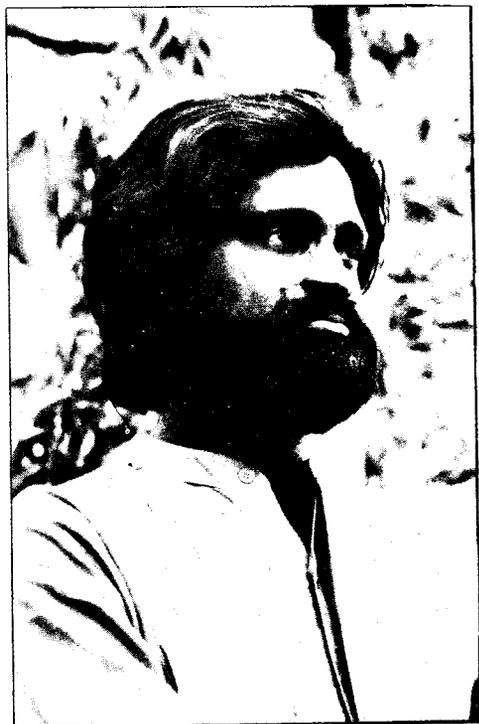
There is a fierce, almost strained concentration with which he states his main theme. Most often this appears to symbolise the inner life processes that take place in a seed or perhaps a cell, searching for a way to break out of the surrounding matter and express itself. The vision hints at the worlds within worlds that lie inside this embryonic form and there is poetry in the way the artist has tried to capture the essence of a tree that lies coiled in its seed in the related series of paintings called "Tree". Even while the eye is held by the central theme, the artist has by a firm control of colour managed to organise the rest of the canvas to give strength and coherence to the whole composition. His manipulation of earth colours - the browns, greys, greens, olives, orange, ochre - is interesting, as also the effect of his specially prepared "drill" canvas. The black and white drawings are less satisfying.

From a brief survey of his early work, which consists of very lively line drawings taken from temple murals to a tantric phase and the current organic forms, it would seem that Santhanam's work shows a steady metamorphosis. The only question one would like to raise is whether this change is taking place within this undoubtedly talented artist, or whether the transformations are just an attempt to keep up with external demands.

*Geeta Doctor
Indian Express*

V. SANTHANAM.

- 1947 - Born at Oppiliappan Koil, Tanjore
- 1971 - Diploma in Painting.
Government College of Arts and
Crafts, Kumbakonam.
- 1972 - Post Diploma in industrial design
(Textiles)
Government College of Arts and
Crafts, Madras.
Exhibited in all Major exhibi-
tions since 1968 including Natio-
nal Exhibition.
- 1970 - Group Show at Kumbakonam.
- 1970 - Attended Graphic camp at
Madras sponsored by Prof. Paul
Lingeran of Sandiago State
College California, U.S.A.
- 1970 - Award for painting in the Wild
life photographic and painting
competition.
- 1970 - Award for portrait in the All India
Industrial Exhibition at Madras.
- 1971 - Award for painting in the All
India Road safety Exhibition at
Bangalore.
- 1971 - Highly commended certificate for
painting in Kerala Lalit Kala
Akademi Exhibition held at
Trivandrum.
- 1971 - Special Training in Fresco painting
at Banasthali Vidyapeeth,
Rajasthan.
- 1972 - Award from the All India Exhi-
bition sponsored by Chitra Kala
Parishad, Bangalore.
- 1972 - First Award for painting in Cultural
week celebration at Madras.
- 1975 - Group show at Asoka Hotel,
Bangalore sponsored by
The Association of young painters,
Madras.
- 1976 - Group 4 Exhibition sponsored by
the International Music and Art
society, Bangalore.

- 1977 - Group 4 Exhibition sponsored by Kritika Art Gallery, Bangalore.
- 1977 - Attended All India Artist Camp at Bangalore organised by the Chitra Kala Parishad.
- 1978 - Art in Madras - A Kaleidoscope group Exhibition in Madras.
- 1979 - Karnataka painters group show at Bangalore, Madras and Hyderabad.
- 1979 - Attended Artists Camp at Bangalore organised by youth writers and artists guild.
- 1980 - Attended Karnataka Kalamela '80' and Artist camp.
- 1980 - Group show sponsored by Ramneel Art Gallery, Bangalore.
- 1981 - Award from 5th Annual Art Exhibition Oviyam Nunkalai Kuzhu, Tamil Nadu.
- 1981 - One man show at Sarala Art Centre, Madras.
- 1982 - Participated in the Southern Region Graphic Camp, Organised by the Lalit Kala Akademi.
- 1982 - Attended All India Artist Camp - Organised by the Oviyam Nunkalai Kuzhu, Tamil Nadu.
- 1982 - One man show at Sarala Art Centre, Madras.
- 1983 - One man show at Max Mueller Bhavan, Bangalore.
- 1984 - Two men show : Drawings and Paintings of 'Genocide' at Madras.
- 1985 - Participated in the All India Weavers Service Centre Artist Exhibitions in New Delhi, Bombay, Calcutta and Madras.
- 1986 - Participated in Bharat Bhavan Biennial of contemporary Indian Art, Bhopal.
- 1987 - Participated in the Artist Camp and the Art Exhibition arranged by South Zone Cultural Centre at Madras.

COLLECTIONS :

Lalit Kala Akademi, New Delhi.
 Chitra Kala Parishad, Bangalore.
 Chitra Art Gallery, Trivandrum, Kerala.
 Karnataka Museum, Bangalore.
 School of Arts, Davanagare, Karnataka.
 Karnataka State Lalit Kala Akademi, Bangalore.
 Dasara Art Gallery, Mysore.
 Government Museum, Tamil Nadu.
 Lalit Kala Akademi, Regional Centre, Madras.
 Tamil Nadu Oviyam Nunkalai Kuzhu, Madras.
 Manipur Museum
 Roopankar Museum, Bharat Bhavan, Bhopal.
 National Gallery of Modern Art, New Delhi.
 South Zone Cultural Centre, Madras.
 Sarala Art Centre, Madras and many private collections in India and abroad.

